

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eginhartvs De Vita Caroli Magni, Animadversionibvs Illvstratvs

Bessel, Friedrich
Reinhard, Johann Friedrich

Helmeftadii, 1667

Vita Caroli. Capvt I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10996

Ingeniolum quod exile & parvum) Scitè ingenio exilitatem adjecit, more optimis Scriptoribus ad captandam gratiam frequentato. Ita *μικρόν ἀστυει-
δον* Aristoph. *Pluro*: literulas minutas, Cic. *lib. 1v. in Verr. c. 93.* exiguam ofellam, juvenal. xi. 144. agellos parvulos, Martial. x. 92. dixere. Rosvita Poetria, *Paneg. Oddon. v. 48.* *Auderem satis exiguum perferre libellum.* Ingen-
cem exemplorum vim *Notis ad Phedri 1. 2. 14.* penè adfectis, produximus.

VITA CAROLI.

CAPVT I.

1. **G**ens Merovingorum, de quâ Franci Reges sibi cre-
are soliti erant, usque in Hildericum Regem, qui
jussu Stephani Rom. Pontificis depositus ac deton-
sus, atque in monasterium trusus est, durâsse puta-
tur, quæ licet in illo finita possit videri. tamen jam dudum
nullius vigoris erat, nec quicquam in se clarum, præter ina-
2. ne regis vocabulum præferebat. † Nam & opes & poten-
tia regni penes Palatij præfectos, qui Majores domus dice-
bantur, & ad quos summa imperij pertinebat, tenebantur:
neque regni aliud relinquebatur, quam ut regio tantum
nomine contentus, crine profuso, barbâ submissâ, solio re-
sideret, ac speciem * dominantis effingeret, legatos unde-
cunque venientes audiret, iisque abeuntibus responsa quæ
erat * edoctus, vel etiam jussus, ex suâ velut potestate
redderet: cum præter inutile regis nomen, & precarium
vitæ stipendium, quod ei præfectus aulae, prout videbatur,
exhibebat; nihil aliud proprii possideret, quàm unam &
eam præparvi redditus villam, in quâ domum, ex quâ fa-
mulos sibi necessaria ministrantes, atque obsequium ex-
3. hibentes, paucæ numerositatis habebat. † Quocunque
eundem erat, carpento ibat, quod bubus junctis, & bubul-
co, rustico more, agente trahebatur: sic ad palatium, sic ad
publicum populi sui conventum, qui annuatim ob regni
utilitatem * celebrabatur, ire, sic domum redire solebat.
4. † At regni administrationem, & omnia quæ vel domi vel

* MS. do-
minatio-
nis.

* N. 46 R.
doctus.

* MS. ce-
lebratur.

B

foris

10
* MS. cu- foris agenda ac disponenda erant, præfectus aulae * procu-
rabat. rabat.

EGINHARTVS

ANIMADVERSIONES

AD CAP. I.

Gens Merovingorum] Merovingi ex posteritate Merovæi Francorum Regis, diutissimè regnum obtinuerunt. Etenim si vera sunt, quæ ex nescio quo Andrea, refert Auctor Chronici Magni fol. 35. regnaverunt annis fermè 370. ab anno scilicet salutis 381. usque ad annum 750. De nomine Albertus Abbas Stadenfis, Chron. ad ann. 751. Solebant Franci ex aliqua Stirpe Regum Reges habere; qui a Merovæo Clodii Secundi Regis eorum, Merovingi dicebantur, quorum Genealogia usque ad Hildericum tunc temporis Regem permanebat, in quo deficiebat. Non autem Regiæ Gentis hæc tantum fuerat appellatio, sed & totius Populi Francici. Ita enim Sigebertus Gemblacensis ad ann. 448. Merovæus Filius Clodii super Francos regnat annos 10. A quo nimis utili rege Franci Merovingi cognominati sunt. Et sanè Carlingi similiter non ad regiam duntaxat stirpem, sed ad Francos universos occidentales seu Francigenas, quos hodie Gallos appellamus, referuntur à Sigefrido Presbytero Milsnensi, quem locum ad caput xv notamus. Ad quam formam fortassis Thuringi, à Thorone seu Regulo, seu Deastro: ac Lotharingi à Lothario Imp. ut vulgo existimant, dicti. Eodem modo sub finem Legum Alamannicarum, Merungorum nomen occurrere videtur pro Gente Francicâ apud Goldast. tom. 11. Rev. Alamann. part. 1. p. 25. in his: Hoc decretum est apud Regem & Principes ejus, & apud cunctum populum Christianum, qui infra Regnum Merungorum consistunt. Sed si rem rectè reputamus, Regia potius hic familia, quàm Gens ipsa Francorum intelligenda venit.

Usque in Hildericum Regem] Hildericus ille Tertius, cognomento Simplex, seu Stupidus & Insensatus, ut eum appellat Monachus Egolismensis, in anal. Pirhoei p. 233. quem alii Chilpericum minùs rectè vocant, Filius fuit Dagoberti II. Theodorici IV. Prater: qui cùm antea David diceretur, (Danielem perperam vocat Hepidannus à Goldasto evulgatus ann. 752. confundens Chilpericum cum Hildericò,) ex Monasterio, à Carolo Martello, Majore Domûs, ad regnum accersitus est ann. 742. regnavitque annos 10. ut ex Instrumentis veteribus Alamannicis, quæ tom. 2. edidit Goldastus num. 40. p. 28. colligere est in his: Data VII. Id. Sept. anno x. regni Domini nostri Ilderici Rii. Atque hanc computationem ex Guilermo de Nangis, Monacho S. Dionysii apud Parisios, proponit ac laudat Goldastus tom. 11. Part. 1. p. 2. Verùm si ductum aliorum sequamur, eodem anno ad regnum